

Calea, Adevărul și Viața

Calea, Adevărul și Viața,
Este singurul Isus Hristos.
Doar prin El la Dumnezeu se-ntoarce
Orice om, oricât de păcătos.
Voi, ce ascultați Cuvântul Vieții,
Vă treziți din somnul de păcat!
Spre a nu vă fi de mărturie
Tot cuvântul ce l-ați ascultat.

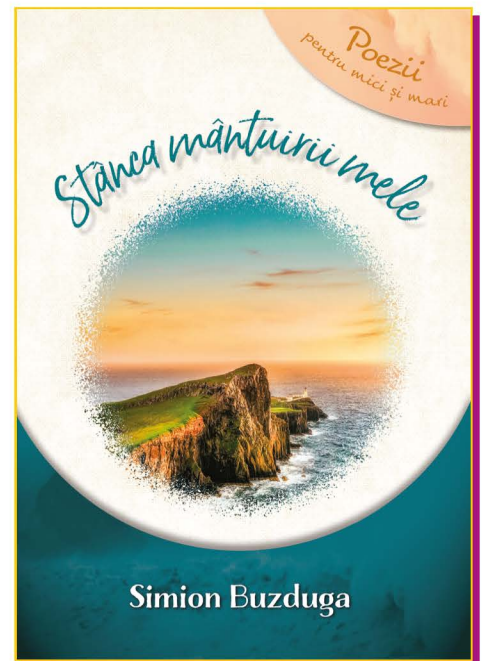
La Isus veniți să vă mântuiți,
Prin credință-avem neprihănirea.
E mijlocitor al nost' Creator;
Doar prin El avem trăirea.
Nu-i sub soare altă mântuire,
Decât mântuirea prin Isus.
Păcătos ești, recunoaște astăzi
Vino azi la El căit, supus.

Crede că El a murit pe cruce.
Pentru tine sânge a vărsat.
A plătit pe Golgota păcatul
Ca să fii pe veci eliberat.
Crede, roagă-te și te întoarce,
Părăsește răul chiar acum!
Cheamă pe Isus ca Domn al vieții
Ca să-Ți fie sfânt model pe drum.

De amâi chemarea, ah, vei plânge,
Îl vei regreta fără sfârșit...
Dar de-ascultă mesajul sfânt, amice,
Vei trăi în Rai, în infinit.

SIMION BUZDUGA

Din volumul „*Stânca mântuirii mele*”
Poezie pusă pe muzică și cântată de Nicu Wagner

**Colecția de cărți de poezii poate fi comandată
de la www.ecasacartii.ro; tel.: 0359 800 761**

o vedeam în negru. „Cum poate cineva să păcătuiască așa de mult?” mă întrebam. Să păcătuiască și totuși să vină la adunare, să spună pace, să se roage și, cine știe, să mai ia și cina alături de noi.

Fratele pastor deschise Scriptura și citi un text despre mărturisirea păcatelor. O întrebă dacă mai are ceva de spus, dacă nu cumva a uitat ceva. Sora, cu lacrimi în ochi, i-a răspuns:

- Frate, tot ce-am avut pe inimă și pe conștiință, v-am spus. Sunt lucruri pe care le-am mărturisit astăzi pentru prima oară. Nici soțului meu nu i-am spus. Numai Domnului, și acum dumneavoastră.

- Să îngenunchem, îmi spuse încet pastorul, și să ne rugăm pentru sora noastră.

III

Pentru prima dată în viața mea m-am plecat pe genunchi fără credință că Dumnezeu va lucra. Nu știu ce am spus, dar mai mult am ascultat rugăciunea pastorului.

Sora a rămas în pat, închinându-se Domnului în poziția culcată, atât cât îi permitea boala.

La un momet dat, fratele a luat sticlucă cu ulei și a procedat la ungerea bolnavei. Am deschis puțin ochii și am văzut întreaga scenă. Când s-a terminat rugăciunea, sora a sărit din pat direct în genunchi, mulțumind lui Dumnezeu pentru vindecare. Totul s-a petrecut așa de repede încât nici nu am avut timp să mă reculeg.

- „Cum, Doamne,” mi-am spus în sinea mea, „Tu ai lucrat chiar cu această ființă... după atâtea păcate? Doamne, este cu puțință?”

Da, Dumnezeu este bun, mai bun decât noi. Judecata Lui e cu totul alta.

A fost o lecție minunată pentru mine. O lecție primită chiar la patul unui bolnav.

Am învățat că mărturisirea este un lucru de mare preț pentru cel credincios. Că nu există păcate pe care Dumnezeu nu le poate ierta. Că pentru iertare și mântuire nu e nevoie de zile sau ani ... ci El poate vindeca imediat. Că El se îndură de cine vrea și are milă de cine-I place.

Dar mai presus de toate am învățat marea lecție: să nu judec pripit pe cel bolnav, pe cel căzut, pe cel pedepsit. Căci Dumnezeu poate restabili un corp sau un suflet la clipeala ochiului.

La El toate sunt cu puțință, glorie Lui în veci!

**Prelucrare de Sile Roske după o întâmplare din Arad,
povestită de fratele Cornel, 5 decembrie 1969**